

Universitätsbibliothek Paderborn

**Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator
communiter resurgit ad justitiam.**

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 1. Quid obstinatio, & cur obstinati difficulter convertantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

Quid obstinatio, & cur obstinati difficulter convertantur?

Obstinatio inflexibilitas est voluntatis, quæ alicui commutabili bono affectu agglutinata, ab eo propter Dei iussionem renuit recedere. Oritur hæc ex amoris magnitudine; qui dum plenè & integrè alicui creaturæ inhæsit, ægrè sese finit indè avelli; & quò amplius crescit, eò fortius eidem dilectæ animam tenet affixam. Hinc generale SS. Patrum monitum est, ut temptationum iniis fortiter nos opponamus: cum enim à pravo affectu adhuc liber est animus, illi scienti cupiditati haud difficulter resistit: postquam verò illi victas manus dedit, ejusque affectionem recepit, ut cum Chrysostomo loquar, *difficillimum est resistere.* Hom. 87: in Matth. Cum enim ejus desideriis saturan- dis obsequi cœperit, atque indè delectatio fuerit subsecuta, prava illa roboratur affectio, atque animo, ut ita dicam, inviceratur; ac per hoc jam alligat eum ut indè abrumpere amorem, & ad utilia conferre non audeat. Quia cum conatus fuerit, dolorem ingerit inveterata affe-

E.

ctio

ctio, cui dolori succumbens à pernitiosis

Lib. 6. c. 2. delectationibus nolet abscedere. Hinc il-

in lib. 1. Reg lud Gregorii. *Ante casum à liberis facile pec-*

cata vitantur, sed si nolunt vitare cum possunt,

postea non possunt si volunt, quia perfectè velle non

Serm. 24. possunt. Et post ipsum Aëlredus: Porro qui

cap. 14. Is. ipsis passionibus manus dederit, & se servituti

tradiderit vitiorum, omni virtute spoliatus im-

berbis, & quasi in fœminam resolutus agnoscitur.

Videat charitas vestra, Fratres, multò facilius est

ante lapsum vitia declinare, quam datam eis se-

mel manum eorum potestati subducere. Quod si

vinculis consuetudinis quis fuerit irretitus, in

omnibus debilis, & inermis, & quasi fœmineus

Sive ut alii invenitur. Et hoc, ait S. Prosper, sit justo

Iulianus Po Dei judicio, ut qui cupiditati resistere noluimus

merius l. 2. ingressuræ, jam resistere nequeamus ingressæ.

de vita con- Ex quo salubriter infert S. Gregorius:

temp. c. 15. Malè ergo, inquit, mederi concupiscentia mor-

Lib. 5. c. 4. bo satagit, qui adhuc explere concupiscentias pec-

in lib. 1. Reg cando cogitat, ut quiescat: tanto quidem erit

post peccatum concupiscentia major, quanto ipsa

sibi esse incipit peccati delectatio gratior.

Hæc itaque prava affectio seu malus

amor ita auctus & roboratus ut contra-

rios sibi renis plenè evicerit, pertinaci-

ter facit animam Dei jussis resistere: pro-

Prov. 18 pter quod scriptum est: *Impius cum in pro-*

vers. 3. *fundum venerit peccatorum, contemnit.* Hunc

sal-

Taltem concedit Appendix difficulter converti; nec immerito: est enim obstinatio unum è peccatis in Spiritum Sanctum, cuiusmodi propter summam arduitatem dicuntur irremissibilia. Propter quod dum talibus obstricti convertuntur, dicit eos S. Thomas, omnipotentiâ & misericordiâ Dei quasi miraculosè spiritualiter sanari. His proinde præcipue convenit, quod generaliter dixit Bernardus: *Difficilis prorsus res est, & soli divinae virtuti possibilis, susceptum semel peccati jugum a cervicibus excutere; quoniam qui facit peccatum servus est peccati; nec est jam liberari nisi in manu forti.* Et ante ipsum Gregorius: *Flagitiorum conversio facilis non est.*

^{2. 2. quest.}^{14. 4. 3.}*Serm. de
trip. Miss.**Lib. 5. c. 4.**in l. 1. reg.*

§. II.

Non soli obstinati difficulter convertuntur.

Verum non rectè id ad solos obstinatos restringit Appendix, secùs asserens de non obstinatis. Non enim omnino obstinatus erat Augustinus, dum jam bonam voluntatem habebat, ut Deum gratis coleret, atque auditâ Victorini conversione exardebatur ad imitandum: sed tamen adhuc prægravari se sentiens, *Illi rei ergo suspiram, inquit, ligatus non ferro alieno, sed meâ cap. 5.*

L. 8. Conf.

F 2

ferreâ